საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი **2023 წლის 30 იანვარი**

დისციპლინური საქმე №136/20
მოსამართლე -- -- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ

-- -- 2020 წლის 16 ნოემბრის №136 საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^5 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტისა და 75^6 მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმება.

დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2020 წლის 24 ნოემბრის №877/136-03 წერილით მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლის და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ ინფორმაცია და განხორციელდა საქმის მასალების გამოთხოვა.

დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 20 იანვრის №136/20 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლეს საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2022 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, მოსამართლემ მიკერძოებულად განიხილა საქმე, რადგანაც მოსარჩელის მიერ სარჩელის წარდგენა არ მომხდარა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 178-ე მუხლის სრული დაცვით, კერძოდ:

- მოპასუხის პირადი ნომერი არასწორად იყო მითითებული, რაც სარჩელის წარმოებაში მიღებაზე უარის თქმის საფუძველს წარმოადგენდა;
- არაერთხელ მიმართეს სასამართლოს სხდომის ოქმის გაცნობის მოთხოვნით, რაზეც უარი მიიღეს. საჩივრის ავტორის განმარტებით, საქმეში საერთოდ არ არსებობს სხდომის ოქმი;
- გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებისას მოსამართლემ განმარტა სარჩელის დაკმაყოფილების ფარგლები და არაფერი უთქვამს დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიქცევაზე.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2018 წლის 1 თებერვალს -- -- სარჩელით მიმართა -- -- სასამართლოს, მოპასუხეების - -- --, -- --, -- -- და -- -- მიმართ თანხის დაკისრებისა და იპოთეკის საგნის რეალიზაციის მოთხოვნით.

2018 წლის 12 მარტს მოსარჩელე მხარემ საჯარო პუბლიკაციის შესახებ შუამდგომლობით მიმართა სასამართლოს. 2018 წლის 12 მარტის განჩინებით საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ტერიტორიული ორგანოს -- სამმართველოს დაევალა განჩინების ასლის მისთვის ჩაბარების დღიდან 5 დღის ვადაში, -- -- დირექტორ -- -- და -- -- სარჩელის და თანდართული დოკუმენტების ჩაბარება.

2018 წლის 17 აპრილს მოპასუხეებმა სასამართლოში წარადგინეს შესაგებელი. 2018 წლის 16 ოქტომბრის განჩინებით მოპასუხე -- -- საჯარო შეტყობინების მეშვეობით ეცნობა სასამართლო სხდომის დროისა და ადგილის შესახებ. 2018 წლის 3 დეკემბერს დენის სოფრონოვმა შეგებებული სარჩელი წარადგინა სასამართლოში -- -- მიმართ იპოთეკის გაუქმების მოთხოვნით.

სასამართლო სხდომები გაიმართა 2018 წლის 8 ნოემბერს, 3 დეკემბერს, 2019 წლის 18 თებერვალსა და 20 თებერვალს. 2019 წლის 20 თებერვლის გადაწყვეტილებით -- -- სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; გადაწყვეტილება მიექცა დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად; -- -- შეგებებული სარჩელი -- -- მიმართ იპოთეკის გაუქმების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

2019 წლის 18 მარტს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს 2019 წლის 20 თებერვლის სხდომის ოქმის გადაცემის მოთხოვნით. 2019 წლის 19 მარტს -- -- ჩაბარდა 2019 წლის 20 თებერვლის სხდომის ოქმი.

2019 წლის 19 მარტს სასამართლოდან გაიცა სააღსრულებო ფურცელი.

2019 წლის 21 მარტს -- -- სააპელაციო საჩივარი წარადგინა სასამართლოში.

2020 წლის 27 თებერვალს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს გადაწყვეტილების აღსრულების 3 თვის ვადით გადადების მოთხოვნით. 2020 წლის 10 მარტის განჩინებით -- -- განცხადება 2019 წლის 20 თებერვლის გადაწყვეტილების აღსრულების გადადების თაობაზე დაკმაყოფილდა; 2019 წლის 20 თებერვლის გადაწყვეტილების აღსრულება გადაიდო 3 თვის ვადით. 2020 წლის 13 მაისს -- -- განცხადებით მიმართა სასამართლოს 2020 წლის 10 მარტის განჩინებით განსაზღვრული ვადის ათვლის საგანგებო მდგომარეობის დასრულებიდან დაწყების მოთხოვნით. 2020 წლის 25 მაისის განჩინებით -- -- განცხადება არ დაკმაყოფილდა.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2021 წლის 20 იანვრის დასკვნა:

-- -- 2020 წლის 16 ნოემბრის №136 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^1 მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.ა“ ქვეპუნქტით (მოსამართლის მიერ სასამართლო უფლებამოსილების განხორციელება პირადი ინტერესის, პოლიტიკური ან სოციალური ზეგავლენით) განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^1 მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება - „მოსამართლის მიერ სასამართლო უფლებამოსილების განხორციელება პირადი ინტერესის, პოლიტიკური ან სოციალური ზეგავლენით.“

ბანგალორის პრინციპების პირველი ღირებულების მიხედვით სასამართლოს დამოუკიდებლობა არის კანონის უზენაესობის უზრუნველყოფის წინაპირობა და სამართლიანი სასამართლო განხილვის ძირითადი გარანტია. ბანგალორის პრინციპების 1.1 მუხლის თანახმად მოსამართლემ უნდა განახორციელოს თავისი სამოსამართლო ფუნქცია დამოუკიდებლად, მხოლოდ ფაქტების შეფასების საფუძველზე, სამართლის შეგნებული გაცნობიერების შესატყვისად და ყოველგვარი გარეშე ზემოქმედების, წაქეზების, იძულების, მუქარის ან პირდაპირი თუ ირიბი ჩარევის გარეშე, საიდანაც არ უნდა მოდიოდეს ის და რა მიზანსაც არ უნდა ემსახურებოდეს; ამავე პრინციპის 1.2. მუხლის თანახმად მოსამართლეს დამოუკიდებელი პოზიცია უკავია მთლიანად საზოგადოებისა და იმ სასამართლო

საქმის კონკრეტული მხარეების მიმართ, რომელზეც გადაწყვეტილება გამოაქვს; ხოლო 1.6 მუხლის თანახმად მოსამართლემ უნდა გამოავლინოს და წაახალისოს მოსამართლეთა ქცევის მაღალი სტანდარტები, სასამართლოსადმი საზოგადოების ნდობის ამაღლების მიზნით, რაც უმნიშვნელოვანესია სასამართლოს დამოუკიდებლობის ხელშეწყობისთვის.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭოს (CCJE) 2002 წლის №3 დასკვნაში აღნიშნულია, რომ სამოსამართლო დავების გადაწყვეტის არსებული მეთოდები ყოველთვის ნდობას უნდა იმსახურებდეს. უფლებამოსილებანი, რომლებითაც მოსამართლეები არიან აღჭურვილნი, უშუალოდ დაკავშირებულია ისეთ ღირებულებებთან, როგორიცაა სამართლიანობა, ჭეშმარიტება და თავისუფლება. მოსამართლეების მიმართ გამოყენებული ქცევის სტანდარტები გამომდინარეობს ამ ღირებულებებიდან და მართლმსაჯულების განხორციელების საფუძველს წარმოადგენს (§8). ამასთან, საზოგადოებრივი ნდობა და პატივისცემა სასამართლო ხელისუფლებისადმი სასამართლო სისტემის მუშაობის ეფექტიანობის გარანტიებს წარმოადგენს, ცალსახად ნათელია, რომ სამოსამართლო ქცევა პროფესიულ სფეროში საზოგადოების წევრების მიერ განიხილება, როგორც სასამართლოების მიმართ ნდობის განუყოფელი ნაწილი (§22).

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მიერ 1985 წელს შემუშავებული დოკუმენტის „სასამართლოს დამოუკიდებლობის ძირითადი პრინციპების“ მე-2 მუხლი ითვალისწინებს შემდეგ პირობას: „სასამართლომ მის წინაშე წარდგენილი საქმეები უნდა გადაწყვიტოს მიუკერძოებლად, ფაქტებზე დაყრდნობით და კანონის შესაბამისად, ნებისმიერი მხრიდან და ნებისმიერი მიზნით ყოველგვარი შეზღუდვის, შეუსაბამო ზეგავლენის, იძულების, ზეწოლის, დაშინების ან პირდაპირი თუ არაპირდაპირი ჩარევის გარეშე“. მე-8 მუხლის თანახმად, მოსამართლეები „ყოველთვის უნდა იქცეოდნენ იმგვარად, რომ შეინარჩუნონ დაკავებული თანამდებობის ღირსება და სასამართლო სისტემის მიუკერძოებლობა და დამოუკიდებლობა.“

მოსამართლეებმა ნებისმიერ გარემოში უნდა იმოქმედონ მიუკერძოებლად და უზრუნველყონ, რომ მოქალაქეებს არ ჰქონდეთ კანონიერი საფუძველი დაეჭვდნენ მათ რაიმე სახის მიკერძოებაში. ამ თვალსაზრისით, მიუკერძოებლობა უდავო უნდა იყოს, როგორც მოსამართლეების მიერ სამოსამართლო ფუნქციების, ისე სხვა სახის საქმიანობის განხორციელებისას.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის თანახმად, მართლმსაჯულებას სამოქალაქო საქმეებზე ახორციელებს მხოლოდ სასამართლო კანონისა და სასამართლოს წინაშე ყველა პირის თანასწორობის საწყისებზე. ამავე კოდექსის 178-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, სარჩელში უნდა აღინიშნოს: მოსარჩელის, მისი წარმომადგენლის (თუ სარჩელი შეაქვს წარმომადგენელს), მოპასუხის, მოწმის, სხდომაზე მოსაწვევი სხვა პირის სახელი, გვარი (სახელწოდება), ძირითადი მისამართი (ფაქტობრივი ადგილსამყოფელი), აგრეთვე არსებობის შემთხვევაში ალტერნატიული მისამართი, სამუშაო ადგილის მისამართი, ტელეფონის ნომერი, მათ შორის, მობილურის, ელექტრონული ფოსტის მისამართი, ფაქსი. სარჩელში შესაძლოა მოსარჩელემ ან მისმა წარმომადგენელმა ასევე მიუთითოს საკონტაქტო პირის მონაცემები. თუ სარჩელი შეაქვს იურიდიულ პირს, ინდივიდუალურ მეწარმეს ან წარმომადგენელს (გარდა კანონიერი წარმომადგენლისა), იგი ვალდებულია მიუთითოს ელექტრონული ფოსტის მისამართი და ტელეფონის ნომერი. აღნიშნული მუხლი განსაზღვრავს სარჩელის სავალდებულო რეკვიზიტებს, სადაც მოსარჩელის ან მოპასუხე მხარის პირადი ნომრის სავალდებულო მითითება არ არის მოთხოვნილი.

საქმის მასალების გაცნობის შედეგად დადგინდა, რომ საჩივრის ავტორმა 2019 წლის 18 მარტს მიმართა სასამართლოს 2020 წლის 20 თებერვლის სხდომის ოქმის გადაცემის მოთხოვნით. 2020 წლის 19 მარტის ხელწერილით ირკვევა, რომ მხარეს ჩაბარდა სხდომის ოქმი ელექტრონული ვერსიის გარეშე. ასევე დასტურდება, რომ საქმეს ახლავს მოსამართლის და სხდომის მდივნის მიერ ხელმოწერილი 2020 წლის 20 თებერვლის სასამართლო სხდომის ოქმი, რომელზეც გამოცხადდა გადაწყვეტილების

სარეზოლუციო ნაწილი. იგი ასევე, შეიცავს ინფორმაციას გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიქცევასთან დაკავშირებით. შესაბამისად, საჩივრის ავტორის პრეტენზია ვერ ასაბუთებს მოსამართლის საქმის შედეგით დაინტერესების ფაქტს.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^{12} მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ (მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ შესაძლებელია მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^{1} მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა. შესაბამისად, 2023 წლის 30 იანვრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 9 წევრთაგან 9 ხმით), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75^{12} მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

დისციპლინურ საქმეზე №136/20 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი